

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 17C/147/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114204024
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Kačmár
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3114204024.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, IČO: 35724803, zastúpený zástupcom: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ul. Pajštúnska 5, proti odporkyni: Z. K., trvale bytom M. nad N., ul. E.. H. XXX/X, tohto času na neznámom mieste, v konaní zastúpená opatrovníkom Mgr. Jánom Vojtekom, vyšším súdnym úradníkom Okresného súdu Trenčín, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, Šafárikovo nám. 7, zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom v Bratislave, ul. Dobrovičova 13, o zaplatenie 212,60 eur s príslušenstvom, sudcom JUDr. Erikom Kačmárom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Odporkyni súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Okresnému súdu Trenčín bol dňa 24.02.2014 doručený návrh navrhovateľa, ktorým sa proti odporkyni domáha, aby súd rozhodol o splnení jej povinnosti zaplatiť navrhovateľovi sumu 212,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z tejto sumy od 21.07.2010 do zaplatenia a kapitalizovaným úrokom z omeškania vo výške 3,14 eur. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj právo na náhradu trov konania. Návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 postúpil postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku voči odporkyni na navrhovateľa. Dňa 25.07.2005 postupca s odporkyňou uzatvoril Zmluvu č. 362790716, ktorá je podľa jej obsahu úverovou zmluvou, na základe ktorej boli odporkyni poskytnuté peňažné prostriedky a odporkyňa sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Odporkyňa si túto povinnosť nesplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy a ku dňu postúpenia pohľadávky dlhovala celkovo sumu 2.267,45 eur. Táto suma pozostávala z istiny vo výške 1.750,13 eur, riadneho úroku v sume 219,29 eur a úroku z omeškania vo výške 298,03 eur. Sumu úroku z omeškania si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Uplatňuje si celkovo 4 splátky úveru splatné od 20.03.2010 do 20.07.2010. Zvyšné splátky si neuplatňuje. Uplatňuje si zároveň zákonné úroky z omeškania počnúc splatnosťou každej splátky samostatne. Ďalej uviedol, že úverová zmluva je tzv. absolútnym obchodom, a preto v otázke premlčania je na daný vzťah potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Takýto názor vyslovil vo svojom rozhodnutí aj Najvyšší súd Slovenskej republiky sp.zn. 6M Cdo 4/2012. Zároveň uviedol, že práva a povinnosti z úverovej zmluvy nie je možné posudzovať podľa § 52 až 54 Občianskeho zákonníka, pretože úverová zmluva bola uzavretá pred 01.01.2008.

Na základe návrhu navrhovateľa súd vydal dňa 06.03.2014 platobný rozkaz, ktorý sa nepodarilo odporkyni doručiť do vlastných rúk. V ďalšom priebehu konania sa nepodarilo zistiť bydlisko odporkyne, resp. miesto jej aktuálneho pobytu. Súdu nie je známy pobyt odporkyne. Preto uznesením č.k. 17C/147/2014 - 35 zo dňa 14.10.2014 jej bol ustanovený opatrovník.

Podaním zo dňa 12.09.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník, a to na stranu odporkyne. Vedľajší účastník je združenie pôsobiace na ochranu práv spotrebiteľov. Vstup vedľajšieho účastníka bol navrhovateľovi aj opatrovníkovi odporkyne riadne oznámený. Títo na toto oznámenie súdu žiadnym spôsobom nereagovali. Opatrovník odporkyne sa nevyjadril ani k samotnému návrhu, ktorý mu bol doručený dňa 14.10.2014.

Na prejednanie veci samej súd nenariadil pojednávanie, pretože vo veci ide o drobný spor a podľa názoru súdu vo veci možno rozhodnúť bez pojednávania. Súd sa oboznámil s návrhom, Zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 25.07.2005, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa, ďalej len „Zmluva“, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011, prílohou č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok a Všeobecnými obchodnými podmienkami. Po tomto oboznámení sa s návrhom a listinnými dôkazmi súd zistil tento pre rozhodnutie o návrhu podstatný skutkový stav:

Právny predchodca navrhovateľa, teda obchodná spoločnosť Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 25.07.2005 uzatvorila s odporkyňou Zmluvu o splátkovom úvere na základe ktorej poskytla odporkyni spotrebiteľský úver v celkovej sume 55.000,-Sk. Medzi účastníkmi tejto Zmluvy bolo dohodnuté, že odporkyňa bude splácať peňažný dlh v pravidelných mesačných splátkach vo výške 1.281,-Sk inkasom z účtu s termínom konečnej splatnosti dňa 20.07.2010. Prvá splátka bola splatná dňa 20.08.2005. Výška úroku bola uvedená 12,10 % ročne. Súčasťou tejto zmluvy sú aj Všeobecné obchodné podmienky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, v účinnom znení, ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“ orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premičania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 1 ods.1, ods.2 zákona o ochrane spotrebiteľa tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

Podľa § 2 písm.a/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 2 písm.b/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 2 písm.zd/ zákona o ochrane spotrebiteľa na účely tohto zákona sa rozumie produktom výrobok alebo služba vrátane nehnuteľnosti, práva alebo záväzku.

Podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka v účinnom znení, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri

uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 2 písm.a/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Vzhľadom k vyššie citovaným ustanoveniam zákonov a zistenému skutkovému stavu súd rozhodol tak, že návrh navrhovateľa zamietol. Zmluva, ktorú uzatvoril právny predchodca navrhovateľa s odporkyňou ako spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 Občianskeho zákonníka, pretože pri ich uzatváraní právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti a odporkyňa je fyzickou osobou a nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Tým sa pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľa otvoril priestor pre aplikáciu § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných právnych predpisoch. Napríklad podľa zákona o ochrane spotrebiteľa alebo zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zmluva, od ktorej odvodzuje navrhovateľ svoje právo, a ktorého sa v tomto konaní domáha, je zároveň aj zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Dlh odporkyne vrátiť na základe Zmluvy poskytnuté peňažné prostriedky bol splatný dňa 20.07.2010 (táto skutočnosť vyplýva zo znenia Zmluvy a takisto aj z prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok).

Súd rešpektujúc zásadu hospodárnosti konania, ktorá je jednou z hlavných zásad občianskeho súdneho konania, podľa § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa prioritne z úradnej povinnosti prihliadal na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Existencia premlčania práva má za následok zánik súdnej vymáhateľnosti nároku, v dôsledku čoho premlčané právo nemožno oprávnenému priznať v súdnom konaní, hoci právo existuje v naturálnej forme a možno ho dobrovoľne splniť. Skúmanie ďalších skutočností, od ktorých navrhovateľ odvodzuje svoje právo na žalovanú sumu, by v prípade premlčania tohto práva bolo bez právneho významu pre výsledok konania, teda rozhodnutie súdu. V tejto súvislosti súd uvádza, že nevznesenie námietky premlčania dlžníkom (odporkyňou), nemá za účinnosti súčasnej platnej právnej úpravy (§ 5b zákona o ochrane spotrebiteľa) praktický význam v konaní, nakoľko súd, ako je uvedené vyššie, prihliada na premlčanie práva dodávateľa z úradnej povinnosti.

Navrhovateľ svoje právo na žalovanú sumu, teda svoju pohľadávku voči odporkyni odôvodňuje tým, že odporkyňa si nesplnila svoju povinnosť vyplývajúcu zo Zmluvy, a to splatiť svoj peňažný dlh riadne a včas. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že odporkyňa bola povinná splatiť celý dlh najneskôr do 20.07.2010. Prvým dňom omeškania s jeho riadnym a včasným splnením bol deň 21.07.2010. Vtedy nastala splatnosť (zročnosť) celého dlhu, teda veriteľ mohol svoje právo na splnenie peňažného dlhu vykonať po prvý raz. V zmysle § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 22.07.2013. Tento deň bol pracovným dňom (pondelok), prvým nasledujúcim po 21.07.2013 (nedeľa). Vzhľadom k tomu, že návrh na začatie konania bol súdu doručený dňa 24.02.2014 a k dĺžke premlčacej doby v trvaní troch rokov, súd konštatuje, že právo navrhovateľa na žalovanú sumu je premlčané. Preto súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol.

Súd považuje za potrebné uviesť aj to, že pri svojom rozhodnutí, najmä v súvislosti s posúdením premlčania pohľadávky navrhovateľa, sa riadil ustanovením § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa

ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Závazkový vzťah založený zmluvou o úvere je obchodným záväzkovým vzťahom. Ide o tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3, resp. ods.6 s účinnosťou od 01.02.2013 Obchodného zákonníka). Ide o označenie právnej teórie a súdnej praxe pre záväzkový vzťah, ktorý sa vždy riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu. Medzi takého záväzkové vzťahy patrí aj vzťah založený zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. Obchodného zákonníka). Teda tu nie rozhodujúci subjekt, ale objekt tohto záväzkového vzťahu. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednávaný prípad, je už vyššie spomínané ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu aj v súčasnosti účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka, avšak uvedenou novelizáciou sa akákoľvek pochybnosť (možnosť iného výkladu, iného pochopenia znenia tohto ustanovenia) o tom odstránila.

Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pretože odporkyňa bola v konaní plne úspešná. Vzhľadom k tomu, že odporkyňa si v konaní právo na náhradu trov konania neuplatnila a z obsahu spisu jej žiadne trovy konania ani nevyplývajú, súd odporkyňu náhradu trov konania nepriznal.

Vzhľadom k tomu, že v konaní vystupoval aj vedľajší účastník na strane odporkyne a vzhľadom na úspešnosť odporkyne v konaní, bolo potrebné rozhodnúť aj o práve vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník v konaní neurobil žiadny úkon (okrem oznámenia svojho vstupu do konania), teda žiadne trovy konania mu nevznikli, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.(§ 205 ods.1 O.s.p.)

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že :

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1 O.s.p.,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozdujúcích skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§ 205a/,
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.